మానవత్వం

మిట్టదొడ్డి సాయిలీల

అపరాహ్న వేళ

అందులో వేసవి ఎండ మాడ్చేస్తూంది

వరండాలో ఈజీ చైర్‌లో కూర్చుని మూర్తిగారు ఆకాశం వైపు చూస్తున్నారు ఆయన ఆలోచనలు మాత్రం ఎటో ఉన్నాయి

అమ్మా కాస్త గంజి పోయండమ్మా అన్న కేక విని గేటువైపు చూచారాయన క్షణంపాటు తేరిపార చూచిన ఆయన కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి

ఎప్పుడనగా నాలుగు మెతుకులు కతికిందో లోతుకు పోయిన పొట్ట తైల సంస్కారం లేని జుట్టు గుంటలు పడిన కళ్లలో దైన్యం, చిన్న గుడ్డ ముక్కని చీరలా చుట్టుకుని నామ మాత్రంగా ఉన్న జాకెట్టులో ఉన్న ఆ బిచ్చగత్తె వరండాలోని మూర్తిగారి వైపు క్షణకాలం చూచి తల దించుకున్నది

ఆయన హృదయంలో లిప్తపాటు అలజడి రేగింది అంతలోనే సర్దుకున్నారు

అమ్మా శ్రీదేవి కాస్త అన్నం ఉంటే వేసి పంపించు అని కోడల్ని కేకేసి టీపాయి మీద పేపరు అందుకున్నారు గుండెల్లో రేగిన తుఫాను తాలూకు ఛాయలు మాత్రం మొహంలో కదలాడుతూనే ఉన్నాయి

కోడలు శ్రీదేవి ఆ ముష్టిదానికి కాస్త అన్నం పచ్చడీ వేసి వెనుదిరిగింది

కాసిని మంచి నీళ్లియ్యమ్మా పుణ్యముంటుంది అన్నదా ముష్టిది

అలాగే నీళ్ళు పోస్తాను తిన్నాక పడుకోడానికి చాప తలగడా కూడా అడుగుతావా' అని విసుక్కుంటూ శ్రీదేవి లోపలి కెళ్లి ఒక చెంబులో నీళ్ళు తెస్తుంటే పాపం, ఎండకి దాహం అయినట్లుంది కొంచెం ఫ్రిజ్‌లో నీళ్ళు పోయకూడదమ్మా అన్న మామగారి మాటలకు ఆశ్చర్యంగా చూచింది శ్రీదేవి

ఆయన అలా అనడం కాస్త విసుగు కూడ కలిగించింది

కానీ శ్రీదేవి ఏ బావం పైకి వ్యక్తం చేయలేదు ఆయన చెప్పినట్లే ఫ్రిజ్‌లో నీళ్ళు తెచ్చి ముష్టిదాని సిల్వర్ గ్లాసులో దూరంగా నిలబడి పోసింది

చల్లటి నీళ్ల స్పర్శకి దాని కళ్ళు తళుక్కు మన్నాయి ఒక్క గుక్కలో గ్లాసుడు నీళ్ళు త్రాగేసి మళ్ళీ గ్లాసునిండా పోయించుకుని వెళ్లి పోయింది

కోడలు యింట్లోకి వెళ్లాక మూర్తిగారు గేటు దగ్గర కొచ్చి రోడ్డు వైపు చూచారు కళ్ళు తుడుచుకుంటూ వెనక్కి వెనక్కి చూచుకుంటూ వెడుతున్న ఆ బిచ్చగత్తె కనిపించి ఆయన మనసు కలచి వేసింది

మర్నాడు అదే సమయానికి గేటు ముందు ప్రత్యక్షమయిందా ముష్టిది కోడల్ని పిలచి కాస్త అన్నం పెట్టమన్నారు

అంతేకాదు కోడలు పట్టుకొచ్చిన అన్నం చూచి ఏంటమ్మా అన్నం ఇంక లేదా' ముష్టి వేసేటప్పుడు కనీసం ఒక్కపూట పొట్టన్నా నిండేట్టు వెయ్యాలి ఉంటే ఇంకొంచెం పెట్టు ముసలి ప్రాణం నకనక లాడుతున్నట్లుంది అన్నారు

ఆ ముష్టిదానిపై మామగారు చూపిస్తున్న శ్రద్ధ ఆమె కనిపెట్టక పోలేదు అయినా ముసలాళ్ల చాధస్తం ఏమోలే అనుకున్నది వయస్సు పైబడిన కొద్దీ దాన ధర్మాల మీద మనసు పోయింది లెమ్మనుకున్నది

ఎలాగయితేనేం ఆ ముష్టిదానికి రోజూ ఆ యింట కడుపునిండా తినడం ఫ్రిజ్ నీళ్ళు తాగడం యించుమించు అలవాటయి పోయింది

నాల్గు రోజులు గడిచేసరికి గేటు ప్రక్కనే ప్రహరి గోడ దగ్గర బోగన్ విల్లా నీడన తినడం అప్పుడప్పుడు ఆ నీడనే చిన్న కునుకు తీయడం ముష్టిదాని దినచర్య అయ్యింది

ఆఫీసు నుంచి యింటికి వచ్చే సమయానికి గోడ ప్రక్కన ముష్టిదాన్ని చూచి మూర్తిగారి ఏకైక కుమారుడు మదుసూధనం ఒకటి రెండుసార్లు కసురుకున్నాడు

పోనీలేరా ముసిల్ది ఎండలకి ప్రాణం అలసి పోయుంటుంది మనకి నష్టం ఏంవుంది? అన్నారు ఓ రోజు మూర్తిగారు కొడుకు ఆమెను కసురుకుంటుంటే తండ్రి మాటకి ఎదురు చెప్పని మధుసూధనం మరి మాట్లాడకుండ లోపలకి వెళ్లిపోయాడు

ఏమిటో నండీ ఈయనకి ఆ ముష్టిదాన్ని చూస్తే తగని జాలి ఒక్క మాట దాన్ని అననివ్వరు మొన్న రెండు పాత చీరలు యిమ్మంటే యిచ్చాను చూడబోతే అది మన వరండాలో మకాం వేసినా కాదనేట్టు లేరు ఏవిటో ఛాదస్తం శ్రీదేవి భర్త చెవితో గుసగుస లాడింది

సరేలే' ఇప్పుడే కాదు ఆయన మొదట్నుంచి అంతే , ఈ విషయంలో నువ్వేం అనకు మా నాన్న బాధపడతారు కానీ ఓ కంట కనిపెట్టి వుండు ఎందుకేనా మంచిది ఈ తరహా ముష్టివాళ్లని నమ్మడానికి లేదు యేమారితే చేతికందింది పట్టుకు చక్కాపోతారు

అలాంటిది కాదనుకుంటా లెండి

అది సరేగాని ముష్టిదాని సంరక్షణలో పడి మా నాన్న మధ్యాహ్నం నిద్ర కూడ మానేశాడా' తండ్రి గేట్లోంచి లోపలికి రావడం చూచి అన్నాడు మధుసూధనం

ఏమో ఆయన్నే అడగండి వయస్సు వచ్చేకొద్దీ చాధస్తం పెరుగుతుందంటారు

అబ్బ సందు దొరికితే గొడవలు సాధించడం మొదలెడతావ్

* * * *

శీతాకాలం వచ్చింది

ఎప్పుడూ తెల్లవారు ఝామున అయిదు గంటల్లోపే వచ్చే పాలవాళ్ళు నిక్కి నీలిగి కాస్త వెలుగొస్తేగాని రావడం లేదు

ఆ రోజు మూర్తిగారి బార్య అబ్దీకం పాలవాడు వీధిలో ఎవరితోనో బిగ్గరగా మాట్లాడుతుంటే ఏమిటోనని వరండాలో కొచ్చింది శ్రీదేవి

ఏమిటా గొడవ అడిగింది

మీరోమారి ఇలా రండమ్మా మీ గేటు పక్కన ముష్టిముండ పడుకుని కదలడం లేదు చచ్చిం దేమో అన్నాడు పాలవాడు

శ్రీదేవికి ఒక్కసారి వళ్ళు జలదరించింది వీధిలోకి తొంగిచూచి వెళ్లి భర్తను లేపి తీసి కొచ్చింది ఇంతలో మూర్తిగారు నిద్ర లేచారు

ఏమిటమ్మా శ్రీదేవి హడావుడి అడిగారాయన

అదే మామయ్యా' రోజూ మధ్యాహ్నం మనింటి కొచ్చే ముష్టిది అది మన గేటు పక్కన చచ్చిపడి వుంది నిన్న వేసిన అన్నం కూడ తిన్నట్లు లేదు కోడలు తన ధోరణిలో తాను చెప్పుకు పోతోంది కాని అప్పటికే మూర్తిగారు గేట్లో కెళ్లిపోయారు

ఆ సరికే ఆ శవం చుట్టూ పది పదిహేను మంది పోగయ్యారు

మూర్తిగారు ఆ శవాన్ని కొద్దిసేపు కన్నార్పకుండ చూచారు మున్సిపాల్టీ వాళ్లకి ఫోన్ చేయండి ఎత్తి పారేస్తారు అన్నా రెవరో అలా అన్న వ్యక్తి కేసి తీక్షణంగా క్షణం చూచి మూర్తిగారు మౌనంగా లోపల కొచ్చేశారు

ఓరేయ్ మధూ ఒక్కసారిలారా అని కొడుకుని పిల్చి తన గదిలో కెళ్లారు

మావయ్యా కాఫీ అంటున్న కోడలికి వద్దన్నట్లు సౌజ్ఞ చేసి కొడుకుని మాత్రం రమ్మన్నట్లు తలాడించి వెళ్లారు

భర్తకి కాఫీ యివ్వబోయిన శ్రీదేవి మేడ మెట్లెక్కుతున్న తండ్రీ కొడుకుల వంక వింతగా చూస్తుండి పోయింది

గదిలో కెళ్తూనే తలుపులు మూసారు మూర్తిగారు

మదూ

అయోమయంగా తండ్రి ముఖంలోకి చూచాడు మదుసూధనం

నీకిప్పుడో షాకింగ్ న్యూస్ చెబుతాను నిజంలో నీకి విషయం ఎప్పుడో చెప్పాల్సింది కాని విని తట్టుకోగలవో లేవో నని తాత్సారం చేశాను ఇప్పుడు చెప్పాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది తప్పదు నీకు తండ్రిగా ఓ స్త్రీకి భర్తగా నా దర్మం నెరవేర్చాలనుకుంటున్నాను

మధుసూధనం మెదడులో నరాలన్ని బిగుసుకుపోయాయి తండ్రి యింత రహస్యంగా చెప్పే ఆ షాకింగ్ న్యూస్ ఏమిటో అన్న ఆతృత వల్ల అతని నిలువెల్లా కంపించింది

మధూ వాకిట్లో చచ్చి పడివున్న ముష్టిది నీ కన్న తల్లి

నాన్నా దాదాపు పిచ్చి వాడిలా అరిచాడు మధుసూధనం

మీరంటున్నది ఏమిటి నాన్నా ఇదెలా సాధ్యం? నా తల్లే అయితే ఆ దిక్కులేని చావేమిటి?

నేను నెలలు బిడ్డగా ఉన్నప్పుడు చనిపోయిన అమ్మ తిరిగి ఎలా వచ్చింది? ఇదంతా నిజమా సంఘంలో ఎంతో గౌరవంగా చూడ బడుతున్న ఒక రిటైర్డ్ ఆఫీసర్ బార్య అలా

హోదాతో జీవితం ముడి పెట్టి ఉండదురా! మనం ఎన్నుకున్న మార్గం మన జీవితాన్ని నిర్దేశిస్తుంది ప్లీజ్ నిగ్రహించుకో మదూ నేను చెపుతున్నవి అక్షరాలా నిజం

అవి నేను నాగపూర్‌లో పని చేస్తున్న రోజులు నా రూము ప్రక్కపోర్షన్‌లో మన తెలుగు వారి కుటుంబం వుండేది ఆతనికి రైల్వేలో పని ఆయనకున్న నలుగురు ఆడ సంతానంలో పెద్దమ్మాయి కరుణ కుందనపు బొమ్మలా వుండేది మెట్రిక్ పాసయ్యింది ఆమె పట్ల నే నెందుకో ఆకర్షితుడనయ్యాను ఆమెను వివాహం చేసుకోవాలన్న నా అభిప్రాయానికి ఆమె తరపు గాని నా తరపుగాని ఏ అభ్యంతరం లేక పోయింది కరుణంటే నా కిష్టమే గానీ ఆమెకి నేను యిష్టమో కాదో నాకు తెలియదు తెలుసుకునే ప్రయత్నమూ నేను చేయలేదు ఏమయితే నేం మా పెళ్లి అతి నిరాడంబరంగా జరిగిపోయింది అందగాడు అని చెప్పుకునే అర్హతలేని నల్లగా ఉన్న నాకు కరుణలాంటి అందగత్తె భార్యగా దొరకడం అంతా నా అదృష్టం అన్నారు

సంవత్సరం ఎలాగో గడిచి పోయింది నువ్వు పుట్టావు కానీ నీకు నెలలు నిండే కొద్దీ కరుణకి నేనంటే అనాసక్తి పెరగడం గమనించాను కానీ యింటి పనీ వంటపనీ నీ పాలనా – వీటన్నిటిలో ఎర్పడిన చిరాకేమో ననుకున్నాను....

"అప్పుడు నీకు పది నెలలు. కరుణలో మార్పు కనిపించడం మొదలు పెట్టింది. హుషారుగా ఉండటం ప్రారంభించింది. నేనెంతో

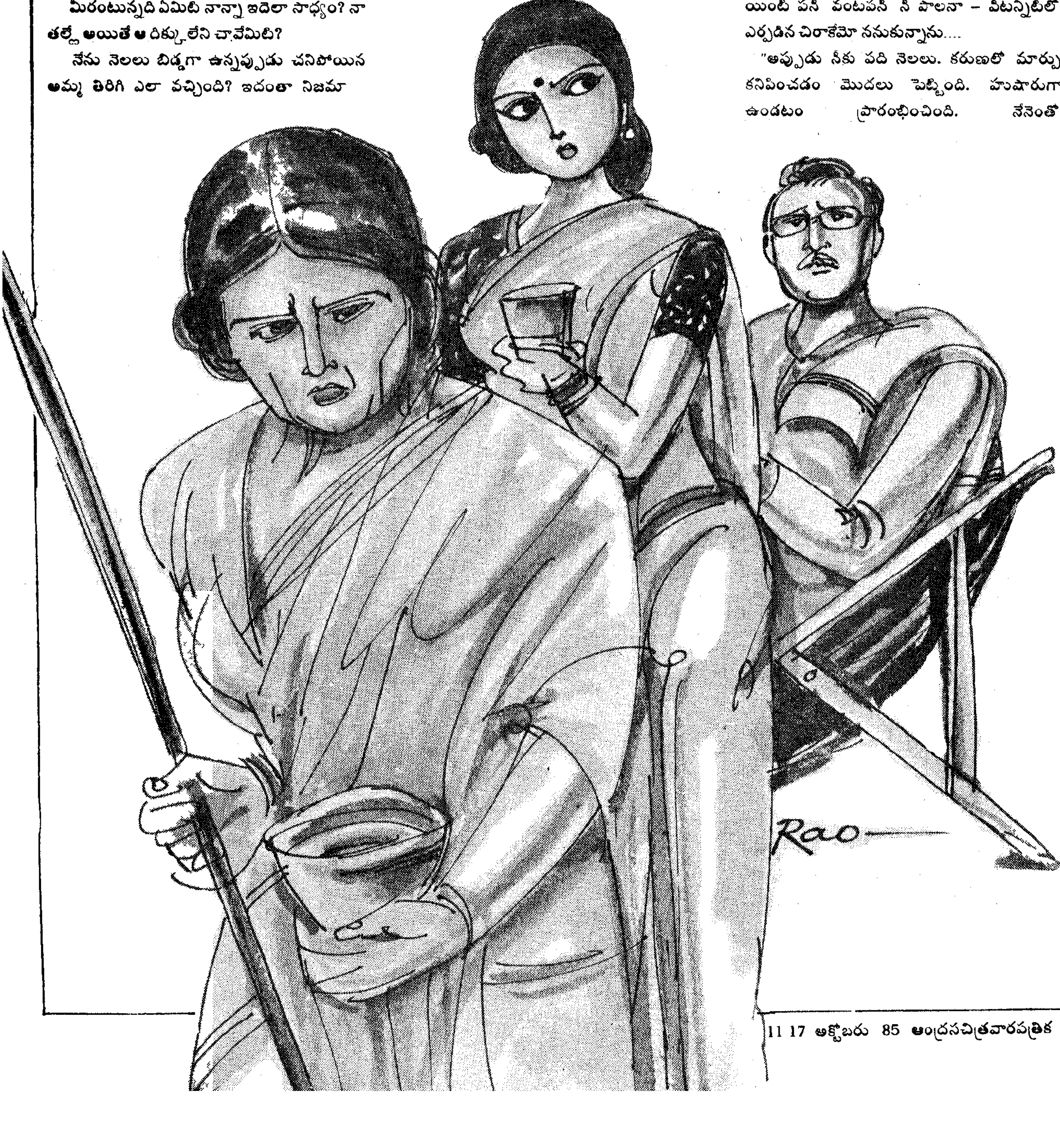

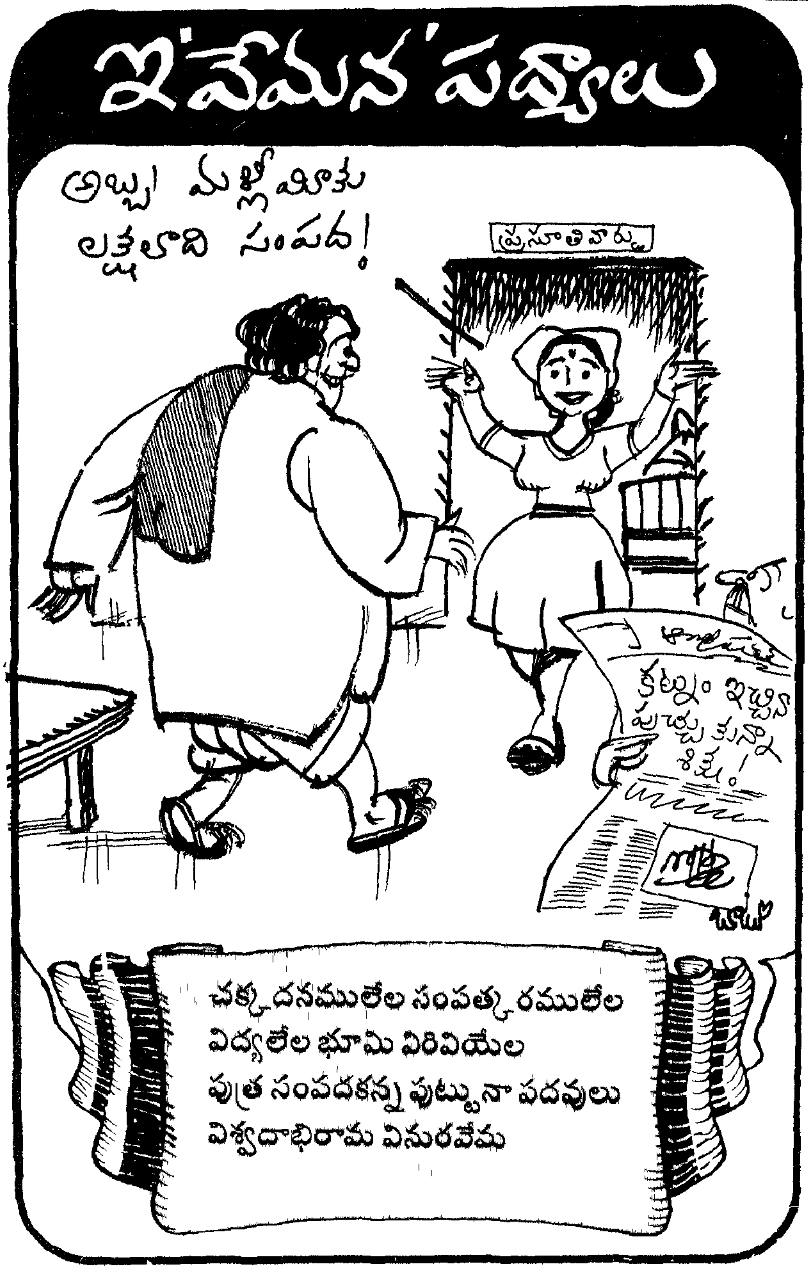

సంతోషపడ్డాను

ఆ రోజు ఆ రోజు జీతం అందుకున్న రోజు ఉత్సాహంగా ఆమెకి తెల్లటి వాయిల్ చీర , నీకు షర్టు వగైరా తీసుకుని ఇంటి కొచ్చాను వాకిలి

తలుపు ఓరగా వేసి ఉంది లోపల కొచ్చాను ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది ఉయ్యాల్లో నీవు నిద్రపోతున్నావు కరుణ కోసం యిల్లంతా వెదికాను ఎక్కడా లేదు పొరుగు వాళ్ల నడిగాను రాలేదన్నారు ఇంతలో నీవు లేచి ఏడుపు ప్రారంభించావు నిన్నెత్తుకోగానే – నీ జేబులో

మూర్తిగారు క్షణం ఆపి తన పెట్లో అడుగు నుంచి

మానవత్వం

ఓ ఉత్తరం కొడుక్కి చూపిస్తూ ఇది కనిపించింది అన్నారు

కరుణ వ్రాసిన ఉత్తరం

మూర్తి గారికి నేను అతనితో వెళ్లిపోతున్నాను బాబుని మీకే విడిచాను బహుశః మీరు వచ్చే వరకు వాడు నిద్ర లేవడు నేను చేసిన ఈ పనికి క్షమించరని నాకు తెలుసు నా మనస్సుని మీతో సరిపెట్టుకో లేక అందగాడైన కార్తీకతో వెళ్ళిపోతున్నాను

– కరుణ

నాకు ప్రపంచమే శూన్యమయ్యింది కరుణ తల్లి దండ్రులు వచ్చి కూతురు చేసిన అప్రాచ్యపు పనికి క్షమించమన్నారు ఇందులో వాళ్ళు చేసిన తప్పేమి లేదు క్షమించడానికి

నేనా ఊరు వదిలి ఇక్కడికి బదిలీ చేయించుకుని వచ్చేశాను ఇక్కడి వారందరికి నా భార్య చనిపోయిందనే చెప్పాను కరుణ ఫోటో పెట్టి పూలమాల వేశాను అందరూ నమ్మారు ఆమె వెళ్ళి పోయిన రోజే ఆమె చచ్చిన రోజు

నాన్నా ఇన్నాళ్ళూ ఈ రంపపు కోతని ఎలా మీ గుండెల్లో దాచుకున్నారు అంతటి నీచురాలు నా తల్లంటే నాకే తల బద్దలు కొట్టుకుని చావాలనిపిస్తోంది ఇప్పుడెందుకు చెప్పారు నాన్నా ఇది?

మధూ ఇప్పుడామె తల కొరివి నీవు పెట్టాలి కనుక

ఇంపాసిబుల్ నేనా పని చేయలేను అంతటి పాపాత్మురాల్ని మున్సిపాలిటీ వాళ్ళే ఈడ్చి పారేయాలి– మధులో ఆవేశం "ఆమె చేసిన పాపానికి సరిపడా శిక్ష యిప్పటికే ఆమె అనుభవించింది మనం యిక్కడ వున్నామని తెలిసే ఆమె వచ్చినట్లుంది క్షమాభిక్ష కోరేదేమో ఆ విధంగా ఆమెను ముష్టిదానిలా చూస్తుంటే నరకయాతన అనుభవించాను కాని ఈ సంఘానికి కట్టుబడ్డాను"

మీ రెన్నయినా చెప్పండి నేనా పని చేయలేను

ఏం మధూ కూతుర్ని క్షమించ గల్గిన వాడివి కన్న తల్లిని క్షమించలేవా ?

నాన్నా!!

నాకు తెలియదనుకోకురా ఇంటర్మీడియెట్ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్న నీ కూతురి పెళ్ళికేం తొందరొచ్చిందని నిముషాలమీద పెళ్ళి కుదిర్చి ముహూర్తాలు పెట్టించావు మీ భార్యాభర్త లిద్దరూ దానికి కడుపు నెప్పని చెప్పి ఇరవై రోజులు క్రిందట నర్సింగ్ హోమ్‌లో చేర్చి చేసుకొచ్చిన ఘనకార్యం ఏమిటి నాకు తెలీదనుకోకు నిన్ను వేలెత్తి చూపడం తండ్రిగా నా ఉద్దేశం కాదు "

" నీ తల్లికి అందరికీ తెలిసేలా దహన సంస్కారం చేయమని నేను కోరడం లేదు కేవలం ఒక అనాద ప్రేత సంస్కారం లానే సంఘానికి అలాగే చెప్పు

అలాగే నాన్నా మీ యిష్ట ప్రకారం కానివ్వండి

క్షణాల్లో అంత్యక్రియలకి ఏర్పాట్లు జరిగి పోయాయి మూర్తి గారి యింటి ముందు చావడం ఆ ముష్టి దాని పూర్వజన్మ సుకృతం అనుకున్నారంతా □